

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. april 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: JOK41562

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. marts 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste) (L 136):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. marts 2011 fra Elmer og Partnere, jf. L 136 – bilag 5.”

Svar:

1. Advokaterne Joachim Faber-Rod, Søren Kjær Jensen og Karsten Høj har i henvendelsen af 21. marts 2011 til Folketingets Retsudvalg rejst kritik af lovforslaget, som efter de tre advokaters opfattelse bl.a. vil medføre betydeligt mindre i erstatning til skadelidte, som kommer så alvorligt til skade, at de pågældende ikke kan begynde at arbejde igen i væsentligt samme omfang som før skaden.

De tre advokater har således bl.a. anført, at forslaget – under påskud af at ville undgå overkompensation til skadelidte – overordnet går ud på at gøre den midlertidige periode, hvor en skadelidt har ret til fuld erstatning, kortere end i dag, og den lange periode, hvor den skadelidte kun har krav på væsentligt mindre end fuld erstatning, længere.

2. De tre advokaters kritik af lovforslaget tager udgangspunkt i en opfattelse af, at lovforslaget generelt set vil indebære en afkortning af den periode, hvor skadelidte har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Som det fremgår af pkt. 3 i Justitsministeriets besvarelse af 7. april 2011 af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget, er denne opfattelse ikke korrekt. Lovforslaget vil således ikke medføre, at skadevolder eller dennes forsikringsselskab vil kunne stoppe udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste tidligere end tilfældet er i dag, sådan at der dermed – til skade for den skadelidte – ville ske en generel forrykkelse af skærings-tidspunktet mellem skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og skadelidtes krav på erstatning for varigt erhvervsevnetab. Forudsætningen for den rejste kritik (og de hertil hørende regneeksempler) er derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke til stede.

Som det ligeledes fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 2, har jeg i lyset af den tvivl, der er opstået om forståelsen af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 1, besluttet at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter det i selve ordlyden af be-

stemmelsen tydeliggøres, at der *ikke* er tilsigtet nogen ændring af det omhandlede skæringstidspunkt, jf. ovenfor.

3. De tre advokater har herudover peget på, at skadelidtes erstatning for tab af erhvervsevne vil blive væsentligt mindre end hidtil som følge af, at den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab vil kunne modregne en meget stor del af den erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som er udbetalt. Endvidere anfører advokaterne, at de foreslåede regler om adgang til modregning og tilbagebetaling vil have økonomiske konsekvenser for både stat og kommune.

Som det fremgår af pkt. 4 i min besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget, har jeg besluttet at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som vil betyde, at reglerne om adgang til modregning og tilbagebetaling udgår af lovforslaget.

4. De tre advokater har i henvendelsen yderligere anført, at det nuværende niveau for erhvervsevnetabserstatning som følge af renteutviklingen efter deres opfattelse er for lavt, herunder at den forhøjelse af erstatningsniveauet, der blev gennemført i 2001, er utilstrækkelig.

Justitsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at der med lovforslaget hverken er tilsigtet en forhøjelse eller formindskelse af det generelle erstatningsniveau.

Det generelle erstatningsniveau, herunder vedrørende erhvervsevnetab, blev *væsentligt* forhøjet ved lov nr. 463 af 7. juni 2001 om ændring af lov om erstatningsansvar m.v. (Revision af regler om erstatning for personskade m.v. samt nedsættelse af afgiften af ansvarsforsikringer for motor køretøjer m.v.). Den kapitaliseringsfaktor, som den skadelidtes årsløn ganget med erhvervseventabsprocenten skal ganges med, jf. erstatningsansvarslovens § 6, stk. 1, blev således forhøjet fra 6 til 10. Lovændringen bygger på betænkning nr. 1383/2000 om revision af erstatningsansvarsloven mv., som en arbejdsgruppe under Justitsministeriet afgav i april 2000.

Om baggrunden for forhøjelsen af kapitaliseringsfaktoren fra 6 til 10 fremgår bl.a. følgende af lovforslag nr. L 143, der blev fremsat for Folketinget den 10. januar 2001, jf. Folketingstidende 2000-2001, Tillæg A, s. 3516:

”Arbejdsgruppen anfører, at den samfundsøkonomiske udvikling har medført, at forudsætningerne bag fastsættelsen af kapitalfaktoren til 6 i 1984 ikke længere holder stik. I 1984 var den lange obligationsrente således ca. 14 procent, mens den i dag er ca. 7,5 procent. En skadelidt, der anbringer sin erhvervsevnetabserstatning i obligationer, vil således i dag opnå et væsentligt lavere afkast, end hvad der var forudsat ved fastsættelsen af kapitalfaktoren i 1984. ...

På baggrund af de ændringer, der er sket i renteniveauet siden erstatningsansvarslovens ikrafttræden, er Justitsministeriet enig i, at erstatnings- og godtgørelsesniveauet bør forhøjes som foreslået af arbejdsgruppen for fortsat at sikre de skadelidte en rimelig kompensation for det lidte tab. ...”

Det kan tilføjes, at den lange obligationsrente i perioden 2001-2011 svinget op og ned. Mens den lange obligationsrente i perioden 2000-2002 svingede mellem 5,66 pct. (lavest) og 8,18 pct. (højst), har den i perioden 2009-2011 svinget mellem 4,12 pct. (lavest) og 6,5 pct. (højst), jf. herved Realkreditrådets data for (bl.a.) den lange obligationsrente 1997-2011 tilgængelig på www.realkreditraadet.dk.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at der ved vurderingen af erstatningsniveauet for tab af erhvervsevne skal tages hensyn til, at der efter erstatningsansvarsloven som udgangspunkt kan ske sammenlægning af erstatningen og sociale ydelser, forsikringsudbetalinger mv., som den skadelidte modtager i anledning af skaden. Ved opgørelsen af den skadelidtes samlede dækning efter skaden er det således ikke tilstrækkeligt alene at se på den erstatning, der udbetales.

Bl.a. i lyset af det ovenfor anførte har Justitsministeriet ikke aktuelle planer om at tage initiativ til en generel forhøjelse af niveauet for erstatning for erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven.

5. Det er – som også anført af de tre advokater – korrekt, at det fremsatte lovforslag ikke har været i fornyet høring forud for lovforslagets fremsættelse for Folketinget i februar 2011, selvom det på en række punkter er ændret i forhold til det udkast til lovforslag, som var i høring i februar 2010. Baggrunden herfor var, at Justitsministeriet vurderede, at det fremsatte lovforslag ikke adskilte sig så væsentligt fra det udkast til lovforslag, der var i høring, at en fornyet høring har været nødvendig.

I forbindelse med lovforslagets behandling i Folketingets Retsudvalg er der fra flere sider rejst kritik af, at lovforslaget angiveligt ville medføre

væsentlige forringelser af skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Som det fremgår ovenfor under pkt. 2 og 3, hviler en del af denne kritik på en misforståelse. For at undgå enhver tvivl har jeg imidlertid besluttet at fremsætte et ændringsforslag, der tydeliggør, at lovforslaget ikke medfører forringelser af skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Desuden har jeg besluttet at fremsætte et ændringsforslag om, at de delelementer, der vedrører adgangen til bl.a. at kræve tilbagebetaling hos skadelidte, udgår af lovforslaget.